

Σύγχρονο ναυτιλιακό κέντρο ο Πειραιάς

Για άλλη μια φορά ένα μεγάλο ραντεβού έλαβε χώρα στην πόλη του Πειραιά, στο μεγάλο λιμάνι όπως λέμε. Και όπως κάθε φορά, είχαμε πολύ περισσότερους συμμετέχοντες, επισκέπτες, φίλους και παράγοντες της Ναυτιλίας απ'όλα τα μέρη του κόσμου, κυρίως όμως αυτών που έχουν έντονη δραστηριότητα στο ναυτιλιακό γίγνεσθαι.

Η πρωτοβουλία των ναυτιλιακών μεσιτών είναι αξιέπαινη και βεβαίως πρέπει να τονίσουμε ότι δεν είναι η μόνη. Αυτό δείχνει το πόσο καθαρά και ρεαλιστικά βλέπουν τα θέματα της ναυτιλίας για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Επειδή έχω παρακολουθήσει και παλαιότερες εκδηλώσεις, έχω διαπιστώσει την έντονη προσπάθεια που καταβάλλουν, αλλά και την αγωνία που τους διακατέχει για το αν επιτέλους καταφέρουμε και πότε, να καταστήσουμε την πόλη μας, τον Πειραιά, ένα σύγχρονο ναυτιλιακό κέντρο, ανάλογο του μεγέθους της ικανότητας και της φήμης που έχουμε ως ναυτιλιακή χώρα.

Αυτή η προσπάθεια μαζί με άλλες, δείχνει και την αγάπη αυτών των ανθρώπων γι' αυτό που κάνουν, δείχνει όμως και τη θλίψη, την πικρία και το παράπονο τους καθ'όσον χρόνια τώρα, βλέπουν δραστηριότητες άρα και πλούτο και θέσεις εργασίας να φεύγουν ή - το σωστότερο - να μην έρχονται ποτέ στην χώρα μας, στην πόλη μας. Ο λόγος είναι όχι γιατί δεν έχουμε τις γνώσεις και την ικανότητα, τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, αλλά γιατί η αδιαφορία κάποιων, κυρίως όμως της πολιτείας των φορέων και τόσων άλλων γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα, έχει ξεπεράσει κατά πολύ, τα μεγέθη που μας διακρίνουν σαν λαό και ο ωχαδερφισμός στην περίπτωση αυτή, έχει φτάσει στο υψηλότερο σημείο.

Χρόνια όλοι φωνάζουμε οτι πρέπει ο Πειραιάς να γίνει ένα ναυτιλιακό city, ανάλογο της ναυτιλίας μας.

Χρόνια τώρα όλοι δηλώνουμε τη συμπαράσταση μας, τη βοήθεια και την καλή μας θέληση γι' αυτό το σκοπό.

Χρόνια τώρα όλοι επικαλούμεθα τα οφέλη που θα έχουμε από μια τέτοια ανάπτυξη και δραστηριότητα.

Η γεωγραφική μας είναι ευνοϊκή, ο όγκος των δραστηριοτήτων τεράστιος, η πείρα, το μεράκι, το κάτι διαφορετικό τέλος πάντων, όλοι μας το αναγνωρίζουν.

Γιατί όμως δεν έχουμε προχωρήσει και ακόμη και σήμερα είμαστε στο σημείο μηδέν;

Επιστροφή στο παρελθόν

Ας πάμε λίγα χρόνια πίσω. Τότε που μια ναυτιλιακή εταιρία για να πάρει μια γραμμή τηλεφώνου ή telex, έπρεπε να περιμένει μήνες. Τότε που για να συνεννοηθείς στοιχειωδώς για διάφορα θέματα, έπρεπε να τρέξεις προσωπικά στον υπουργό. Τότε που το ένα πρόβλημα ή αίτημα αν θέλετε, συσσωρευόταν στο άλλο, μέχρι που έγιναν όλα μαζί βουνό.

Τότε που άσκοπα και άστοχα μέτρα μαζί με τη γραφειοκρατία λειτουργούσαν σαν εμπόδια και όχι μόνον αποθάρρυναν τους ενδιαφερόμενους, αλλά έδιωξαν και πολλούς. Τι να κάνουν, αλήθεια, στον Πειραιά. Το κυκλοφοριακό χάος στους δρόμους, η βρώμικη εικόνα, τους έδιωξαν. Ακόμη κι αυτούς, που επιμένοντας ελληνικά τους ανάγκασαν να φύγουν στα προάστια. Σε τούτο συνετέλεσε τα μέγιστα και η συρρίκνωση των Ελλήνων ναυτικών.

Αλήθεια, τι ναυτιλιακό city ή maritime cluster, κάτι που ακούγεται από πολλούς τώρα τελευταία, ενώ στην πραγματικότητα έχουν λίγη ή μηδενική αντίληψη για το τι είναι, είναι δυνατόν να γίνει στον Πειραιά; Πώς αυτό το «πλέγμα» θα μπορέσει να

συνεννοηθεί, να λειτουργήσει όταν η γραφειοκρατία, το χαρτομάνι, η αντίληψη του δημοσίου ζουν και βασιλεύουν ακόμη;

Θα μπορούσα να αναφέρω πολλά παραδείγματα γι' αυτά που συνετέλεσαν σ' αυτή την εικόνα που παρουσιάζει η πόλη μας. Θα τα συνοψίσω στο εξής : Έχουμε χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία όλου μας: ως Πολιτεία, ως πόλη, ως φορέας κάθε κατηγορίας, ως πλαίσιο, ως περιβάλλον, ως φιλοσοφία.

Και τίθεται το ερώτημα: είναι αναστρέψιμη αυτή η κατάσταση; Ευθέως λέω ναι. Φύσει αισιόδοξος, βλέπω το ποτήρι μισογεμάτο και όχι μισοάδειο.

Φύσει ρεαλιστής λέω ότι: παρ' όλα τα αρνητικά, σε αυτό το μεγάλο φάσμα, το τεράστιο, των ναυτιλιακών δραστηριοτήτων, εμείς οι Έλληνες δεν είμαστε οι principals; Δικές μας δεν είναι οι δουλειές; Γιατί λοιπόν να μην επιβάλλουμε και κάποιους κανόνες; Ιδιαίτερα αυτή την εποχή που οι πλοιοκτήτες έχουν το πάνω χέρι και βεβαίως τα κεφάλαια. Ένα έναυσμα θέλει. Σοβαρό όμως και όχι ευκαιριακό. Βλέπουμε τα βήματα και τις ενέργειες που έγιναν τελευταία. θέλει όμως άλλους ρυθμούς. Έξω από τα συνηθισμένα μας.

Σίγουρα δεν θα γίνουμε Λονδίνο ή Σιγκαπούρη από τη μια μέρα στην άλλη. Ένα μικρό κομμάτι όμως μπορούμε να το αποσπάσουμε. Και επειδή ο τζίρος είναι ασύλληπτα μεγάλος, αυτό το μικρό κομμάτι είναι εξίσου σημαντικό:

Πρώτα απ' όλα θα συγκρατήσει τα σημαντικά ποσά που φεύγουν προς το εξωτερικό, για δήθεν "professional services" που εύκολα, σίγουρα και βεβαίως αποτελεσματικά, θα μπορούσαν να γίνουν κι εδώ. Θα μπορούσαν έτσι να δημιουργηθούν πολλές θέσεις, καλά αμειβόμενες. Έχουμε τώρα και το προσωπικό και τους ειδικούς, στους οποίους πράγματι παλαιότερα είχαμε σημαντική υστέρηση. Νέα γραφεία θα μετέφεραν την έδρα τους στον Πειραιά και τα ερειπωμένα που είναι πολλά, θα έπαιρναν πάλι ζωή. Θα μπορούσα να απαριθμήσω πάμπολλα.

Εθνική ναυτιλιακή πολιτική

Για να πετύχουμε όμως αυτό, πρέπει να εφαρμοσθούν κάποιοι κανόνες, να ορισθούν παράμετροι, να τεθούν βάσεις. Πρώτα απ' όλα, να δημιουργηθεί μια εθνική ναυτιλιακή πολιτική, σταθερή και όχι να αλλάζει κάθε φορά που επέρχονται αλλαγές, σε όποιο επίπεδο. Να τεθούν στόχοι. Και ο στόχος για να πετύχει, πρέπει να είναι γραπτός, με διαδικασίες, μετρήσιμος ως προς την πρόοδο, ελεγχόμενος, ρεαλιστικός και βεβαίως προκλητικός.

Τότε μόνο θα έχουμε ελπίδα ότι αυτή την αρνητική κατάσταση, θα μπορέσουμε να την αναστρέψουμε και να σημειώσουμε πρόοδο. Μην ξεχνάμε ότι η χώρα μας, μην έχοντας εθνικές μεταφορές, είναι αναγκασμένη να δραστηριοποιείται στον παγκόσμιο ναυτιλιακό και οικονομικό στίβο και πολλές φορές δέχεται χτυπήματα και κάτω από τη μέση, καθ' όσον είναι πολλοί αυτοί που δεν δέχονται ότι μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα, είναι τόσο μεγάλη σ' αυτήν την σπουδαία δραστηριότητα της ναυτιλίας.

Πρέπει λοιπόν η προσοχή μας να είναι στραμμένη και προς τα εκεί : Στα οικονομικά συμφέροντα, στη δύσκολη και στριφνή εποχή μας, δεν χωράνε συναισθηματισμοί και συμπάθειες.